

5 серпня
ПЕРЕДСВЯТТЯ ПРЕОБРАЖЕННЯ
ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА
І СПОМИН ОСВЯЧЕННЯ ПАТРІАРШОГО СОБОРУ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
І пам'ять святого мученика Євсигнія

НА ВЕЛИКІЙ ВЕЧІРНІ

*Чергова катизма (Блажен муж не співаємо). На Господи, візвав я стихири на 6:
передсвяття 3 і спомину освячення 3.*

Стихири передсвяття Преображення Господнього, глас 4.

Под. Дал еси знаменіє:

Прийдіте, зійдемо з Ісусом, * що восходить на гору святу, * і там
почуємо го́лос Бо́га Живо́го, * Отця́ пребезначального, * що че́рез
хма́ру сві́тлу сви́дчить * Боже́ственным Ду́хом * приро́дженість Йо́го
спі́ввічносу́щого сині́вства. * І, умо́м просвічува́ні, * у сві́тлі у́зримо
сві́тло.

Прийдіте, зара́ння лику́ймо, * і себе́ очи́стьмо, * і ві́рно приготу́ймо
до Боже́ственного восхо́дження * у преви́шню Бо́жу оби́тель, *
щоб ста́ти нам само́видцями Йо́го ве́личі * і здо́бути сла́ву, * яку́
удосто́їлися та́їнстве́нно спогляда́ти * обра́ні з Апо́столів * на горі
Таво́рській.

Прийдіте, зміни́вшись * ни́ні кра́щою зміно́ю, * себе́ наза́втра до́бре
приготу́ймо, * щоб підня́тися на го́ру Бо́жу святу́ * і спогляда́ти
незмінну Христо́ву сві́тлося́йну сла́ву, * яскра́вішу від со́нця; * і,
Тро́їчним сві́тлом озо́рюва́ні, * у ньо́му просла́вимо * Йо́го
низхо́дження.

Стихири освячення собору Воскресіння, глас 2. Под. Єгда от Древа:

Житло́ закла́в з Отце́м Сво́ім Син Бо́жий * у возлю́блених лю́дях
Сво́їх, * що зберегли́ сло́во Йо́го істи́ни * і ви́тривали у ві́рності. *
Не убо́ялись мук, гоні́нь, лю́тої сме́рти * Бо́жі діти в багатостражда́льній
Украї́ні. * Тож на них, немо́в на живих ка́менях, * возди́гнувся собо́р
Воскресі́ння.

Д омом Премудрости * і храмом Твоєї незримої присутності * вчинив еси, Звершителю, * душі відданих друзів Твоїх. * Міцніший за камінні мури – храм Твоєї любови, * утверджений у серці людському, живій святині. * Із неї процвів зримою красою * воздвигнений собор Воскресіння.

Я кі ж любі обителі Твої, Господи Сил! * Споконвіку горнулася душа українська * до величних древніх храмів Твоїх; * а в лихолітті, в пітьмі ворожого безбожжя * інші храми вірно засяяли: * у сільських хати́нах, у малих міських поко́ях, * всюди, де світили живі світильники Твоєї істини, * воздвигаючи собор Воскресіння.

Слава: глас 5. Самогласний:

П рийдіте від заходу, і півночі, і моря, і сходу, * з усієї України – вірні друзі Господні, * і явим відроджену Церкву. * Собор душ наших хай засяє, як богосвітлі світила, * у соборі над Славутичем. * І, піднесені Духом, * Христа, Воскресіння наше, прославимо навіки.

І нині: глас той же. Передсвяття:

П рийдіте, зійдемо на гору Господню * і в дім Бога нашого, * і узримо славу преображення Його, * славу як Єдинородного від Отця; * світлом приймемо світло * і, піднесені Духом, * Тройцю єдиносущну оспівуватимемо навіки.

Вхід. Прокімен дня. Три читання.

Третіх Царств читання (8:22-23, 27-30)

С тав Соломон перед Господнім жертовником, перед усією громадою Ізраїля, зняв руки до неба і промовив: «Господи, Боже Ізраїля! Нема Бога, що був би Тобі рівня, ні на небі вгорі, ні на землі внизу. Ти бережеш завіт і милость слугам Твоїм, що ходять перед Тобою усім серцем. Чи ж Богові бо справді жити на землі? Таже ж небо і небо небес не можуть Тебе вмістити! А що вже цей храм, що я збудував Тобі! Однак зглянься, Господи, мій Боже, на молитву й на благання слуги Твого й вислухай взивання та мольбу, якими слуга Твій оце сьогодні Тебе молить. Нехай очі Твої споглядають уночі й удень на храм цей, на місце, про яке Ти сказав: Ім'я моє буде там! – Вислухай молитву, якою слуга Твій молитиметься на цьому місці! Вислухай, благання слуги Твого і народу Твого, Ізраїля, коли вони будуть молитися на цьому місці. Вислухай з місця, де Ти перебуваєш, з неба; вислухай і прости».

Премудрости Соломонової читання (7:21 – 8:4)

У се, що тільки є тайне і явне, – пізнав я, бо навчила мене творителька всього – Премудрість. Є бо у ній дух розумний,

святий, однородний, многовидний, витончений, діяльний, проникливий, неосквернений, ясний, недіткнений, добролюбний, бистрий, нестримний, доброчинний, чоловіколюбний, постійний, певний, безжурний, всемогутній, вседоглядний, що пронизує всі душі розумні, чисті, щонайніжніші. Премудрість бо понад усякий рух рухливіша: чистою вона крізь усе проходить, усе пронизує. Вона – подув Божої сили і чистий вплив слави Вседержителя; тому нічого заплямленого не впаде на неї. Вона – вічного Світла відблиск, безплямне дзеркало Божого діяння і образ Його доброти. Хоч і одна, вона все може; і, залишившись сама в собі, вона все відновлює; вона з роду в рід у святі душі сходять і робить з них друзів Божих та пророків. Бо Бог лиш того любить, хто з мудрістю живе. Вона ж над сонце краща, понад увесь зоряний світ. У порівнянні зо світлом вона з'являється перша, бо світло поступається ночі, а мудрости зло не подолає. Могутньо простягається вона від краю і до краю і керує усім доладно. Возлюбив я її і розшукував від молодости своєї, і намагався її взяти собі за дружину; та й закохавсь я в її вроду. Взаєминами з Богом прославляє рід шляхетний, і Всеволодар її полюбив; вона бо втаємничена в Боже знання і діла Його визначає.

Приповідок Соломонових читання (9:1-11)

Мудрість собі будинок збудувала і витесала сім стовпів до нього. Забила свої жертви, вина свого налила і стіл свій теж приготувала. Послала своїх служниць, щоб оповістити по щонайвищих закутках у місті: Хто простодушний, нехай сюди заверне, безумному ж вона сказала: “Ходіте, мій хліб їжте і вино, що я приготувала, пийте; киньте безумство – й житимете, ходіть дорогою розуму.” Хто хоче кепкуна наставляти, напитає собі неславу, а сором – хто докоряє грішникові. Не докоряй кепкунові, а то він тебе зненавидить; докоряй мудрому, – він тебе полюбить. Дай мудрому пораду, він стане ще мудрішим; навчи праведника, і він знання побільшить. Початок мудрости – острах Господній; спізнання Всесвятого – розум. Бо мною продовжиться вік твій, роки життя твого причиняться.

На стиховні стихири передсвяття. Глас 2. Под. Доме Ефратов;

Сяйвом чеснот * просвічені, вийдім * на гору святую, * щоб узріти Божественне * Господнє преображення.

Стих: Милість і вірність зустрілися, справедливість і мир поцілувалися. (Пс 84:11)

Знак Свого Божества * показує перед Хрестом * Христоє таїнникам богодостойно, * засяявши як сонце * на горі Таворській.

Стих: Блаженні люди, що знають переможний клич. (Пс 88:16)

Природу Адама * змінити бажаючи, * Христо́с восходить нині * на гору Таворську, * щоб розкрити таїнникам Божество.

Слава: освячення собору Воскресіння, глас 2. Самогласний:

Увійдімо у світлі брами, * які Святий Істинний відчиняє перед нами * – і хто ж зможе зачинити їх? * Бо, хоч довго не мав народ український державної сили, * але беріг слово Христо́ве, * і не зрікався до кінця Імені Його. * А тих, хто духовно перемагає, * ставить Господь опорами храму Свого; * і написано буде на них Ім'я Бога їх, * і Ім'я Нового Єрусалиму, * майбутнього і вже прообразно явленого * у київському соборі Воскресіння * на спасіння душ наших.

І нині: передсвяття. Глас той же:

Ти, що на горі Таворській преобразився у славі * і показав учням Твоїм славу Твого Божества, * осяй і нас світлом Твого пізнання, Христе Боже, * і спрямуй на стежку заповідей Твоїх, * як єдиний Благий і Чоловіколюбець!

Тропар освячення собору Воскресіння. Глас 4:

Як безцінну красу внутрішньої богообразної скинії, * так зовнішню явив єси велич святого храму слави Твоїї, Господи. * Утверди його повік-віку * і прийми молитвами Богородиці наші благання, * що їх у ньому безнастанно Тобі приносимо, * всіх Життя і Воскресіння.

Слава, і нині: передсвяття, глас той же:

Христо́ве преображення зустрічаймо, * світло торжествуючи у передсвятті, * і закли́чмо, вірні: * «Наблизився день Божественної веселости: * восходить на гору Таворську Владика * засяяти красою Свого Божества!»

НА ПОВЕЧЕР'І

Співаємо службу мученика Євсигнія

КАНОН

Йосифа Піснєписця. Глас 8:

ПІСНЯ 1. ІРМОС:

Співаймо Господеві, що провів людей Своїх крізь Червоне море, Він бо єдиний славно прославився.

Зо всеславними полками ангельськими всеоспівуваний, спасай безнастанно тих, що пам'ять твою славлять.

Храмом Утішителя твій освячений розум, страсотерпцю, виявився; тому тебе з вірою вшануємо.

Умертвлення життєносне Того, Хто плоттю постраждав, ти зобразив плоттю своєю, всеблаженний, і життя істинного удостоївся.

Силу беззаконних, укріпившись духом, низложив ти, і закони Господні, всеоспівуваний мученику, ти дотримав.

Богородичний: Розірвалося прокляття, припинилася печаль з Різдром Твоім, Всеблагословенная Невісто, вірних веселосте, Всенепорочная.

ПІСНЯ 3. ІРМОС:

Ти єси Твердиня тих, що прибігають до Тебе, Господи, Ти єси світло затьмарених, і оспівує Тебе дух мій.

Став єси перед судилищем, мученику мудрий, ісповідуючи Бога Царем, що плоть узяв і смертних збудував.

Жертву непорочну, всеспалену вугіллям мученицьким, прийняв Вугіль, що від Діви.

Водами Духа наповнений, вісушив ти, слашний, мутні струмені багатобожжя.

Богородичний: Все моє жадання до Тебе веду, Чистая Владичице, від плотських жадань мене скоро відведи.

ПІСНЯ 4. ІРМОС:

Почув я, Господи, про таїнство Твого Промислу, збагнув діла Твої і прославив Твоє Божество.

Дрімоту недбалства відкинувши, мученику Євсигнію, пильно на подвиг у безсумнівній вірі ти відважився.

Радіючи у Господі, Спасі твоім, мученику подивугідний, ти муки тілесні як поживу солодку прийняв.

Зарозумілу гординю того, хто через злобу впав, ти зруйнував, стратотерпцю, Божественними вчинками смирення.

Воїном непоборним виявився ти, в битвах подвизаючись; а довершивши мучеництво, ворогів безплотних винищив.

Богородичний: Рівносільне, сопрестольне Отцю і Духові зродила єси Слово: Його моли спасти мене, Всесвята Отроковице, Приснодіво.

ПІСНЯ 5. ІРМОС:

Від ранку кличемо до Тебе: «Господи, спаси нас!» Ти бо єси Бог наш, крім Тебе, іншого не знаємо.

Щиро горнучись, премудрий, до Владики, ти від лукавства віддалив себе, Євсигнію.

Мертвим божицям чести не приніс ти, богоносний, знаючи на небесах Живого Бога Господа.

На помості вивищений, мученику доблесний і мудрий, ти вірою зобразив страсті Безстрасного.

Богородичний: Слово в лоні Твоєму, Чиста, втілюється, від безсловесних пристрастей тілесних світ ізбавляючи.

ПІСНЯ 6. ІРМОС:

Моїтву проллю до Господа і Йому возвіщу печалі мої; бо злом душа моя переповнилася, і життя моє до Аду наблизилося; і молюся, як Йона: «Од тління, Боже, возведи мене!»

Істинні розмісли поклавши в серці благородними діяннями, не будучи в невіданні, мученику, про умисли ворога, на арену пішов ти і Хреста' споборництвом погубив його' воїнство.

Служителі дeмонiв, пiзнавши в тобi служителя Тройци – на муки i темниці i несправедливу смерть вiддають, мученику Євсигнiю, але' перемагаються твоїм непереможним опором, пребагаїть.

Потоки кровi твоєї, мученику, висушили мутні потоки беззаконня й облудні рiки, i лукаві струмені безбожжя, для вiрних же явилися морем зцiлень невичерпним.

Богородичний: Висушивши парості злоби проростанням у Тобі Слова, Мати Чистая, від кореня душі моєї думки лукаві відітні' i насади' квітучі парості чесно́т.

Господи, помилуй. (3) Слава, i нині:

Сидальний, глас 5. Под. Собезначальное Слово:

Перед лицeм беззаконних * iсповiдав ти * всiх Владику Богом i Господом, * не пощади́в плоти, * умертвленої люто, * воїне Христовий, * Небесних Воїнів співбесiднику * i слави iстинної спадкоємцю; * тому' благай, * щоб нам спастися.

ПіснЯ 7. Ірмос:

Отроки єврейські у печі потоптали полум'я відважно i в росу' вогонь перемiнили, звиваючи: «Благословен еси́, Господи Бо́же, повіки!»

Просвітiвши душу твою́, мученику, кров'ю, пролитою з любовi до Христа' воплоченого, ти переставився до Нього́, радiсно звиваючи: «Бо́же, благословен еси́!»

Палаючи любов'ю Спасовою, ти уникнув хо́лоду нечестя i зими лютих мук перетерпiв еси́, звиваючи, Євсигнiю: «Бо́же, благословен еси́!»

Ще текли́ струмені, уславлений в піснях, боговiдданої твоєї кровi, коли́ Христу' Владиці ти представ, співаючи: «Благословен еси́, Господи Бо́же, на віки!»

Щоб успадкувати вічне життя́ Божественного Царства, ти погордив славою життя́ дочасного, звиваючи, Євсигнiю: «Бо́же, благословен еси́!»

Богородичний: Малe' зродила еси́ Дитя́, яке́ Отець родить перед віками, Богородице Чистая, i яко́му співаємо: «Бо́же, благословен еси́!»

ПіснЯ 8. Ірмос:

Переможцями тира́на i полум'я благода́ттю Твоєю́ будучи, заповідей Твоїх твердо тримаючись, о́троки звивали: «Благословіте, всі діла́ Господні, Господа!»

Щито́м благочестя, всеблаженний, зусiбіч захищений, ти переміг беззаконників благода́ттю, співаючи безнастанно: «Благословіте, всі діла́ Господні, Господа!»

В скорботі твоїй до Господа Благодійника візвав ти, i Він почув тебе́, i від лютого зла визволив тебе́, вопіючого: «Благословіте, всі діла́ Господні, Господа!»

Не бога́м бездушним честь найбезу́мнішу принісши, мученику, ти чистою жeртвою Бо́гові приніс себе́, співаючи безнастанно: «Благословіте, всі діла́ Господні, Господа!»

Щоб отримати, всемудрий, майбутнє життя́ i славу, ти умертвив себе́ для світу i звивав, iдучи на смерть, Євсигнiю: «Благословіте, всі діла́ Господні, Господа!»

Богородичний: Милостива Діво, що Всемилоствого Бога породила, удостої Божественної милости всіх, що співають: «Благословіте, всі діла Господні, Господа!»

ПІСНЯ 9. ІРМОС:

Устрашіться кожен, чуючи про невимовне Боже сходження, як Всевишній з волі власної зійшов аж до воплощення, од Дівичого ло́на ставши чоловіком; тим-то Пречистую Богородицю, вірні, величаємо.

Кріпостю Христовою умертвив ти, мученику, некріпкого ворога зарозумілого і справді даремну нині його погрозу, і приклонив го́лову відсіченню мечем, і освятив ручаями крові зе́млю всю.

Як оздоба всіх страждальців, як мучеників цвіт, Євсігнію, як непохитний стовп Церкви, як усім видиме огородження благочестивих, як божественна окраса тих, що вдаються до тебе, як усесвітла зоря, – таким є блаженство твоє!

Зрошує благоуханне миро роса́ поту твого, Євсігнію, і серця́ нас, що тебе вшановуємо, повні добрих пахощів, і зловоння пристрастей, бід і скорбот відганяється, стратотерпцю Христовий предоблесний.

Сонце слави, Ісусе, що торкнув сьогодні променями пам'ять страдника Твого, його́ молитвами просвіти́, молюся, мою́ душу, затьмарену обманом зміїним, щоб славив я Тебе́ як Бо́га істинного і Чоловіколюбця!

Богородичний: Просвіти́, молюся, Брамо́ Світла, о́чі серця́ мого́, що від мороку гріховного осліпли, і вчини́ їх зда́тними сприйняти Божественне Сяйво; щоб я Тебе́ вшановував ангельськими голосами, Всенепорочная.

Стихири мученика. Глас 4. Под. Яко добра во мученицях:

Приспів: Святий мученику Євсігнію, моли́ Бо́га за нас.

О багрившись кров'ю плоти́ твоєї, * зодягнувся еси́, сла́вний, * у порфіру Божественної благода́ті, * і го́лову свою́ увінчав еси́ * вінцем нетління і життя́, * а Хреста́ перемо́гу, мученику всему́дрий, * но́сячи у прави́ці, на́че скипетр, * із Христом царю́єш, * за́вжди радіючи.

Приспів: Святий мученику Євсігнію, моли́ Бо́га за нас.

В оїном непоборним * дав ти пізна́ти себе́, Євсігнію: * Хреста́ бо збро́єю огоро́джений, * вийшов еси́ на двобій з ворогом-протиборцем * і низложив його́, * блиску́че перемігши * і вінець перемо́ги прийня́вши * від єдиного Судді по́двигів і Влади́ки, * і повсякчас Царю́ючого.

Слава:

Неоціненними твоїми стражданнями, * сла́вний страднику Євсігнію, * безцінне Стражда́ння зобразив еси́. * І, побідоно́сцем ставши, * з усіма́ стратотерпцями * живе́ш у ви́шній Митропо́лії, радіючи * і обо́жуючись че́рез прича́стя Божественному. * Тому́ святе́ твоє́ і благоговійно шанова́не * зве́ршуємо торжество́.

І нині: *богородичний, глас і подібний той же:*

Ізбав, Пресвята́я Богоневісто, * від за́суду і лю́тих прови́н * смире́нну мою́ ду́шу, * і від сме́рти відведи́ моли́твами Твоїми; * і дай отримати оправда́ння *

в день випробування, * яке отримали святих собори. * Перед кінцем яви мене очищеного покайням * і слізьми пролітими.

Або хрестобогородичний, подібний той же:

Як узріла Тебе на Хресті * прибитим, Господи, * Агниця і Маї Твоя * – вражалася і взивала: * «Що се я споглядаю, Сїну наймиліший? * Так віддячив Тобі собор невірний беззаконний, * що многими Твоїми чудесами насолодився? * Але слава невимовному * зішестю Твоєму, Владико!»

І одразу Достойно є воїстину.

По трисвятому – кондак освячення собору Воскресіння,

глас 4. Под. Явився еси:

Собори вірних сяють у соборі Воскресіння, * як многосвітлі зорі на небі, * і молячись у ньому, взивають: * «Сей дїм утверди, Господи!»

Слава, і нині: передсвяття, глас і подібний той же:

Днесь Божественним преображенням * уся людська природа вже сяє божественно, * в радості восклицуючи: * «Преображається Христос, що спасає все!»

НА УТРЕНІ

Утрєня від початку до канону – мала, від канону до кінця – велика.

На Бог – Господь тропар освячення собору Воскресіння, глас 4:

Як безцінну красу внутрішньої богообразної скиїні, * так зовнішню явив еси велич святого храму слави Твоєї, Господи. * Утверди його повік-віку * і прийми молитвами Богородиці наші благання, * що їх у ньому безнастанно Тобі приносимо, * всіх Життя і Воскресіння. *Двічі.*

Слава, і нині: передсвяття, глас той же:

Христове преображення зустрічаймо, * світло торжествуючи у передсвятті, * і закличмо, вірні: * «Наблизився день Божественної веселости: * восходить на гору Таворську Владика * засяяти красою Свого Божества!»

По першому стихослов'ї сїдальний освячення собору Воскресіння,

глас 4. Под. Скоро предвари:

Все просвітив пришестьям Христос, * світ оновив Духом Своїм Божественним, і душі оновлюються; * тож дїм величний зведено в Києві на честь Воскресіння, * де просвічує серця вірних Христос Бог наш * задля спасіння всіх людей.

Слава, і нині: передсвяття, глас той же, под. Явився еси:

Прийшло пресвітле Владичне свято, * прийдіте всі, умою передочиствившись, * зїдемо на гору Таворську, * щоб Христа споглядати.

*По другому стихослов'ї сідальний освячення собору Воскресіння,
глас 4. Под. Скоро предвари:*

Святковий день освячення владарює, вірні, сьогодні, * і повеліває
всьому соборові друзів Христових * освятитися від Єдиного
Святого * – Того, Хто ближчий серцю нашому, ніж самі ми, * Хто є всіх
Життям і Воскресінням!

Слава, і нині: передсвяття, глас той же, под. Явився еси:

День передсвяття ** славного і страшного преображення
Христового * сьогодні світло звершуючи, вірні, * суголосно
закличмо: * «Єство наше преобрази, Спасителю, * щоб і воно засяяло з
Божественною Твоєю плоттю, * і поверни первісне спадкоємство
нетління, як Милосердний, * щоб усі ми Тебе славословили, * єдиного
Бога нашого!»

Одразу Псалом 50. І канони.

*Канонів три: перший передсвяття, другий спомину освячення собору Воскресіння,
третій – трипіснець передсвяття (на 1-й, 8-й та 9-й пісні).*

КАНОН ПЕРЕДСВЯТТЯ ПРЕОБРАЖЕННЯ
Акростих у первотворі алфавітний. Глас 4

ПІСНЯ 1. ІРМОС:

**Одкрию уста мої – і наповняться Духом, і слово видихну Цариці
Матері, і явлюся світло торжествуючим, і оспіваю радісно Її чудеса.**

[А] Хай променіє долі світло небесне, ясніше від сонця, і земля хай
слухає слова Живого Бога: Синівство бо Того, Хто преображається,
засвідчує Отець на горі Таворській.

[В] Чоловік зримий, але Бог укрітий, на Тавор Христос восходить,
оголюючи світлоторість Свого Божества, яснішого від сонця, променями
слави.

[Г] Надходить нині Христос вочевидь явитися Мойсеєві – лицем до
лиця, безпосередньою бесідою; і славу несказанну показує на горі
Таворській. Радісно днесь передсвяткуймо!

Інший канон, спомину освячення собору Воскресіння.

Глас і ірмос той же. Акростих:

НА ОСВЯЧЕННЯ СОБОРУ

Невістою прекрасною поставив Собі Христос Церкву славну, святу і
непорочну, і шагу світлотору їй дарує – храм Воскресіння, в якому
оспіваймо радісно Його чудеса!

А

нгельський собор з собором вірних українських торжествує, славіючи разом в осяйному храмі над Славутичем Боже́ственного Будівничого і Чоловіколюбця.

Трипіснець, глас той же. Ірмос:

Заспіваю Тобі, Господи Боже мій, Ти бо вивів єси́ народ із рабства єгипетського і покрив єси́ колісниці фарао́нові і си́лу.

Сей передсвятковий день преображення Христа́, Відкупителя на́шого, звершуючи, вірні, заплещімо у піснях рука́ми.

Зустрівши вхід святого преображення Христо́вого, і ми, вітаючи його́, засяймо боже́ственими перемінами.

По нинішньому дні Христо́с, узявши учнів, на го́ру зійде і, там преобразившись, заясніє Боже́ством.

Досягши умоглядно го́ри Таво́рської, прийдіте всі, Христа́ поба́чмо, що пе́ред учнями Своїми вражаюче преображається.

Як проро́к Дави́д, взиваємо до Тебе: «Таво́р і Ермо́н Твоїм Іменем возра́дуються у преображенні Твоєму!»

Го́ру превисо́ку – се́рце очи́шене від при́страстей ма́ючи, у́зримо Христо́ве преображення, яке́ просвічує ум наш.

Троїчний: Троїці – в Особах розділеній, Одиниці – по природі Боже́ства, всі поклоні́мся: Отцю́ безнача́льному, Си́нові і Ду́хові Свято́му.

Богородичний: Непоро́чну Отрокови́цю, із Якої вийшов з плоттю без переміни Христо́с Бог наш, просла́вмо всі піснями, вірні, як су́щу Богороди́цю.

Катавасія:

Хрест накреслюючи, Мойсей пря́мо жезло́м Черво́не мо́ре розсік для Ізраїля-пішоходця, і те ж мо́ре уда́ром попере́к для Фарао́нових колісниць наза́д з'єдна́в, зобразивши цим неперемо́жну збро́ю; тим-то Христу́ співаймо, Бо́гові на́шому: Він бо просла́вився.

ПІСНЯ 3. ІРМОС:

Твої́х піснесло́вців, Богороди́це, живе́ і цілю́ще Джерело́, що хор собо́ю утвори́ли, духо́вно утврди́, в Боже́стvenній Твої́й славі – вінців сла́ви сподоби́.

[Δ] Влади́ку всього́ творіння ба́чили в образі слуги́, який Він прийня́в; у ньо́му ж і Боже́ства́ непристу́пне сяйво учням показа́в, наскільки вміщали вони́ зріти.

[Е] На го́ру сходи́ть Со́нце сла́ви – Христо́с, щоб зая́снити і світи́ло де́нне, яке́ світить з висоти́, світлом Своїм затьма́рити; Його́ відблиском ся́ючи, днесь передсвяткуймо.

[Z] Слова́ вічного життя́ сповняючи, представ Хри́сто́с і, немо́в показуючи друзя́м, як Йо́го вчинки розуміти, благоволи́в у Собі́ Отчій славі́ возсія́ти.

Інший, освячення собору Воскресіння:

Обитель Боже́ственної сла́ви поста́ла в Ки́єві як зри́ма просла́ва новому́чеників украї́нських, що утве́рджували запові́т Учи́теля – вселе́нську є́дність – і вінців сла́ви сподобили́ся.

Са́дом живино́сним, супочи́нком душ натру́джених, все́вітлою ново́ю Ски́нією, трапе́зою благода́рення, святи́х спі́льно́тою, любов'ю́ Бо́жою в морі́ жите́йської печа́лі – суцві́ттям благода́тей хай собо́р зася́є!

Богородичний: Тобі́ славо́слов'я́, Богоро́дице, живе́ і цілю́ще Дже́рело́, ми, хор собо́ю утвори́вши, возда́ємо, а́дже плот́тю зітка́вся у Тво́єму ло́ні Бог, що вінців сла́ви ві́рних удо́стоює.

Катавасія:

Жезл як о́браз та́їнства бере́ться: квітува́нням бо він вка́зує свяще́ника; для безплі́дної ж рані́ше Це́ркви ни́ні розцвіло́ Дре́во Хреста́ на си́лу ї́ї і утве́рдження.

Кондак освячення собору Воскресіння, глас 4. Под. Явився еси:

Собо́ри ві́рних ся́ють у собо́рі Воскресі́ння, * як мно́госві́тлі зорі́ на не́бі, * і мо́лячись у ньо́му, взива́ють: * «Се́й ді́м утве́рди́, Го́споди!»

Сідальний, глас 8. Под. Повелінное тайно:

Ски́нію свідо́цтва Бог о́б'явив і боже́ственный Мойсе́й на землі́ споруди́в, * і храм оно́влює́ Соломо́н у же́ртвах; * ми ж до Ки́єва, як Ново́го Є́русали́му, ни́ні лі́нучи, * прине́сімо, як Дави́д, богонатхне́нний спі́в Розп'я́тому нас ра́ди, * і ві́чної Йо́го Па́схи ві́рно причасті́мся.

Слава, і нині: сідальний передсвяття, глас 4. Под. Явився еси:

Явило́ся су́щим у те́мряві * яскра́ве Со́нце сла́ви, * що зійшло́ на Таво́р ся́йвом Бо́жества́, * Яко́го сві́тлоно́сне вшано́вуємо прише́стя.

ПІСНЯ 4. ІРМОС:

Возсіда́ючи у сла́ві на престо́лі Бо́жества́, на хма́рі легкі́й прийшо́в Ісу́с Пребоже́ственный, носі́мий Нетлі́нною доло́нею, і спас тих, що взива́ють: «Сла́ва, Хри́сте, си́лі Тво́їй!»

[Н] Небе́сний хор із земні́ми ра́дується і передсвятку́є возсія́ння Сві́тлода́вця, що несказа́нно просві́тліє, зміню́ючи лю́дський о́браз на Таво́рі, як благоволи́в Ві́н.

[Θ] Боголюдським пришестьям Ти до людей наблизився і чудес багатством світ таїнственнo просвітив, а блискучою славою Божества засяяв на Таворі неприступним світлом.

[Π] Праотець Ісус Навин у древності сонце зупинив, прообразуючи день Божественної Страсти; Ти ж, Спасителю, перед чесним Хрестом Твоїм скрив сяйво сонця зорею лиця Твого, Господи.

Інший, освячення собору Воскресіння:

Влади́ко все́світів, зір безлічі, міжзор'яних безодень! Який храм ми Тобі збудуємо, безсилі додати хоч би день до нетривкого свого віку? Але з храму душі взиваємо: «Слава, Христе, силі Твоїй!»

Яскраво явивши на Тавор-горі відблиск небесної вітчизни – До́му вірних Таїнственнoго, Ти й у земній на́шій вітчизні Ду́хом творчим і будівничим зводиш Дім на славу, Христе, силі Твоїй.

Богородичний: Возсідаючи у славі на престолі Божества, поза обрями простору і часу, Влади́ка Наднебесний зійшов у лоно Діви і возліг в обіймах Ма́тері, Якій співаємо: «Слава, Чистая, Різдву Твоєму!»

Катавасія:

Почув я, Господи, про таїнство Твого Промислу, збагнув діла Твої і прославив Твоє Божество.

ПІСНЯ 5. ІРМОС:

Здивувало́сь небесне й земне́ Божественній славі Твоїй: Ти бо, не знавши подружжя, Діво, носила єси в утробі над усім Бо́га і зродила єси́ Безлітнього Си́на, всім, хто оспівує Тебе́, – миру Пода́теля.

[К] Слідом за Господом у радості вірно підімо: ось бо виходить Він на гору, ведучи з Собою обраних таїників, перед якими, возсіявши неприступною красою ясніше від сонця, показав славу Свою.

[Λ] Нехай заясніє днесь небо пресвітло: ось бо сходимо на гору, звідки сяє Хри́сто́с безмірним світлом, сонячні промені затьмарюючи славою Божества, як світла Пода́тель.

[М] Таїнство показав Хри́сто́с учням на Таворі, засяявши лицем ясніше від зорі, а ша́тою риз Своїх побілівши сліпучо, як сніг, – Хто огортається світлом, наче ризою, за псалма́ словом.

Інший, освячення собору Воскресіння:

Чи далекі ми, чи близькі, в Україні, чи в розсіянні наро́джені – не чужі ми Бо́гові, адже́ Нарі́жний Ка́мінь наш – Хри́сто́с, на Яко́му вся жива́ будівля стру́нко і дола́дно росте́ у свя́тій собо́р у Го́споді.

Е

де́м пре́кра́сний, Вифле́єм під зоря́ми Рі́зда, Єруса́лім, сві́тлиця Та́йної Ве́чері і го́рниця schóдження Во́гненних Язи́ків – усе́ прису́тне у собо́рі на́шому, і всі́ буду́ємо́ся в ньо́му на жи́тло Бо́же у Ду́сі.

Богородичний: Зо́середжу́є небе́сне і земне́ Пречи́ста Ді́ва: Сві́тло з непрони́кних глиби́н Отчих – у ло́ні но́сить, і Сло́во, що наро́джується з позача́сової ти́ші Пре́днача́льного – гру́дьми́ году́є, Не́віста і Ма́тір.

Катавасія:

О три́чі блаже́нне Дре́во, на я́кому розп'я́вся Христо́с, Цар і Госпо́дь! Че́рез тебе́ впав той, хто дре́вом споку́сив, сам уло́влений Бо́гом, що на то́бі був приби́тий плоттю́ і да́рує ми́р ду́шам на́шим!

ПІСНЯ 6. ІРМОС:

Боже́ственне о́це́ і всі́ма́ шанова́не справля́ючи свя́то, Богому́дрі́, Богома́тері, при́йдіте, рука́ми заплещемо́, од Не́ї зро́джено́го Бо́га просла́вимо.

[N] Сві́тлицю сла́ви майбу́тньої ра́дості дру́зям готу́ючи, восхо́дить на го́ру Христо́с, підно́сячи їх від жи́ття́ призе́мленого до ви́шнього грома́дя́нства.

[Э] Диву́ючи ро́зум учні́в, Христо́с запро́менів на землі́ небе́сним сьйво́м, і предста́ли Йо́му во́жді Зако́ну і Проро́ків, як подо́бає́ слуга́м; ни́ми засві́дчується Бог ме́ртвих і живи́х.

[O] Сві́тильни́к ни́ні гряде́ – Христо́с, що́б яви́тися в те́мному місці́ сьйво́м Боже́ственного бли́ску; іді́мо ж до Йо́го зореся́йности, у сві́тлі́ ли́ця Йо́го ра́діючи.

Інший, освя́чення собо́ру Воскресі́ння:

Нема́є хра́му, сві́дчить Богосло́в, у двана́дцятибра́мному Небе́сному Єруса́лімі, бо Госпо́дь Бог Вседе́ржи́тель – храм його́ і А́нгець і Сві́тильни́к.

Нехай же сла́ву і відкриті́сть майбу́тнього Мі́ста спасе́нних явля́є у сто́лиці на́шій любозри́мий собо́р Христа́ Воскре́сло́го, збира́ючи Йо́му́ всі́єї Укра́їни сла́восло́в'я.

Як рі́ка води́ живо́ї від пре́сто́лу Бо́га й А́гнця, кри́стале́во чи́ста, так хай ллю́ться у собо́рі пі́снеспі́ви і мо́литвосло́в'я двана́дцятиплі́дного дре́ва свята́кува́нь.

Боже́ственне о́це́ і скри́те від непосвя́чених та́їнство, Богому́дрі́, Богома́тері, при́йдіте, пі́снями просла́вимо, у Бо́га, зро́джено́го Не́ю, про́сячи спасі́ння.

Катавасія:

В утробі морського звіра Йона, долоні хрестовидно розпростерши, ясно прообразив спасительне страждання; а вийшовши звідти по трьох днях, накреслив немислиме для світу Воскресіння прибитого плоттю Христа́ Бо́га, що востанням на третій день світ просвітив.

Кондак передсвяття, глас 4. Под. Явився еси:

Днесь Божественним преображенням * уся́ людська природа вже сяє божественно, * в радості ззиваючи: * «Преображається Христос, що спасає все!»

Ікос:

Божественним преображенням образ наш, у древності тлінням зотлілий, – праотця Адама в Адових темницях – днесь Творець із тліну вивів і обожує наш розум; залишається ж Бо́гом і Чоловіком, носячи обидві природи з'єднаними, незмінними і нероздільними. Тому́ і на Таворі ніні несказанно сяє, і з усієї плоті випускає промені Свого́ Божества́, просвітлюючи всіх, хто ззиває: «Преображається Христос, що спасає все!»

ПІСНЯ 7. ІРМОС:

Не послужили творінню Богомудрі замість Сотворителя, але, вогненну загрозу мужньо подолавши, радувалися, співаючи: «Преоспіваний отців Господь і Бог, благословен еси!»

[Ш] До переміни душі, що возно́сить її на висоту́, підімо з обраним гро́ном учнів, споглядаючи дивне видіння Христо́ве. І, вражені, разом з ними закличмо: «Бо́же, благословен еси!»

[Р] Осквернену природу смертних очистив Ти водою́ і вогнем; власною плоттю показуєш Ти її світлість, лицем Своїм засяявши яскравіше від сонця, на образ майбутньої слави.

[Σ] Зійдімо на гору́ святу́ю з Христом, що виводить на неї синів Заведеєвих та Петра-обранця; їх обрав Він свідками Своєї слави, щоб ззивали: «Бо́же, благословен еси!»

Інший, освячення собору Воскресіння:

Сказав Господь: «Ви – храм мій! Вселюся в вас і ходитиму в вас, і буду ва́шим Бо́гом, а ви будете моїм наро́дом». І наро́д над Дніпро́м Ти Своїм учиняєш, Бо́же, благословен еси!

Окрилила любов Христо́ва блаженних українських ісповідників, тож як загарбав ворог рукотворні храми, стали вони́ будівничими внутрішніх скиній вірности; їх і наш Бо́же, благословен еси!

Богородичний: Була́ творінням Діва Маріам – а стала Скинією Сотворителя; була́, як усі смертні, лиш тростиною – і не сполум'яніла прийнятим Вогне́м Твоїм, преоспіваний Бо́же, благослове́н еси!

Катавасія:

Безу́мне веління тирана злочестивого наро́ди ввело́ в сум'яття, ди́хаючи погрозою і блюзнірством богомерзе́нним; одна́че трьох о́троків не залякала ні лють звіряча, ні вогонь реву́чий, але́, будучи в вогні, проти якого́ віяв росоно́сний вітер, вони́ співа́ли: «Преоспіваний отців і наш Бо́же, благослове́н еси!»

ПІСНЯ 8. ІРМОС:

Отроків благочестивих у печі Різдва́ Богородиці спасло́; тоді да́не в образі, а нині у дійсності, – вселенну всю піднімає співа́ти Тобі: «Го́спода оспівайте, діла́, і превозно́сите Йо́го повік-віки!»

[Т] Хто не вразіться, Всеца́рю Сло́ве, величі слави Твоє́ї, яку́ Ти, преобразившись, показав друзя́м Твоїм, боже́ственнымнми про́менями їх осяявши; з німи ося́й світлом Твоїм і нас, що з вірою передсвятку́ємо і Тебе́ оспіву́ємо.

[У] Висоту́ небе́сного громадя́нства і боже́ственне ся́йво вічносу́щої слави дару́й раба́м Твоїм, що нині передсвятку́ють світле торжество́ Твого́ преобра́ження, в якому́, вибли́скуючи світлом, Ти звеселя́єш тих, що оспівають Тебе́, Христа́ Світлода́вця.

[Ф] Сві́тла Пода́тель і Сві́тло справді непристу́пне й вічносу́ще, Пребезнача́льний, що огорта́єшся світлом, на́че ри́зою, Ти світлом у світі возсія́в, з плоттю́ прийшо́вши, і світлом на горі вибли́скуєш, показавши відобра́ження Отчо́ї слави.

Інший, освячення собору Воскресіння:

Бористе́не дре́вній, вели́чна те́чія твоя́ стала у дре́вності північним Йо́рданом – купі́ллю переро́дження, образо́м стру́менів Воскресі́ння і Життя́ Того́, Кого́ наро́д наш превозно́сить повік-віки!

Облагоді́й, Го́споди, благово́лінням Твоїм сей Сіо́н – собо́р наро́дний, хай утве́рджаться стіни його́, як ко́лись ерусали́мські; хай сивочо́лі і ю́ні знахо́дять у ньому́ сокрове́нне Життя́ Превозно́симо́го повік-віки.

Ірмос трипівця передсвяття:

Царя́ Христа́ – Йо́го ісповідали полоне́ні о́троки, в печі промовля́ючи си́льним го́лосом: «Всі діла́, оспівайте Го́спода!»

Прийшо́вши і зася́явши, день світлого Госпо́днього преобра́ження повеліва́є світові взива́ти: «Всі діла́, оспівайте і превозно́сите Христа́ повіки!»

Вірні, приходіте, думкою підімо до гори́ святої видіти Христо́ве преобра́ження всесвітле; Він бо просвічує всіх, що славосло́влять се та́їнство повіки.

Днесь преобра́женню Христа́ чистим се́рцем учинімо попередню зу́стріч і світло закли́чмо: «Всі діла́, Го́спода оспівуйте, і превозно́сите Йо́го повіки!»

Троїчний: У Трьох Особах Єдине Божество́ богосло́вимо, спільно Отця́, Сина і Ду́ха Всесвято́го: «Всі діла́, оспівуйте і превозно́сите Йо́го повіки!»

Богородичний: О по́див і тре́пет! Як Ти, дівствуючи утробою, Дитя́ породила: неба і землі Влади́ку, Бо́га? – Яко́го, всі діла́, оспівуймо і превозно́сімо по всі віки!

Катавасія:

Благословля́йте, о́троки, Троїці рівночи́сленні, Зверши́теля Отця́ Бо́га, оспівуйте Сло́во, що зійшло́ і вогонь у росу́ перетворило, і превозно́сите всім життя́ Подате́ля – Ду́ха Всесвято́го во віки!

ПІСНЯ 9. ІРМОС:

Всяк, на землі ро́джений, хай звору́шиться, Ду́хом просвічений; хай торжествує і Безплотних Умі́в єство́, вшановуючи священне торжество́ Богома́тері, і хай викли́кує: «Ра́дуйся, Всеблаже́нная Богороди́це, Чи́стая Приснодіво!»

[X] Ра́дуйся, небо, передчува́ючи Того́, Хто підійма́ється ніні від землі, Со́нце Незаході́ме, і хо́че розлі́тися боже́стvenною сла́вою со́нячної світлості; земля́ ж нехай лику́є світло, небесною зоре́ю і ся́йвом променіючи і світлом наповня́ючись.

[Ψ] Псалмоспі́вом Дави́д Твоє́ преобра́ження передві́стив, виголо́шуючи: «Хто уподобі́ться Тобі́, Го́сподеві́, між сина́ми Бо́жими? Ти бо, усла́влюваний у со́нмі святи́х, вели́ким яви́вся над усіма́, що довкру́г Тебе́, страши́м у славі боже́стvenного образу!»

[Ω] О Сло́во Бо́же, Му́дросте і Си́ло, і Відобра́ження Отця́! О Бо́же, вірними умо́зримий, і Чолові́че, німи пізна́ваний! Удостой нас зверши́ти світле торжество́ Твого́ преобра́ження, ся́ючи світлом добри́х діл.

Інший, освячення собору Воскресіння:

Ру́се великокня́жа, народи́лася ти для неба у во́дах Володи́мирового хре́щення, ста́вши новонаса́дженою галу́зкою нерозді́леної Живлю́щої Лози́. І хто ж міг би до кінця́ тебе́ відчахну́ти від перві́сної плодоно́сної соборно́сти?

Україно, що живе́ш тисячу літ па́м'яттю просві́чення Водою́ і Ду́хом! Не дай себе́ затьма́рити облуді́, пра́гнуть бо юні діти твої́ у світли́ший край

тебе́ преобража́ти. Хай же вста́не у тобі проро́ча пра́вда і хай освяти́ться нею́ собо́р твоїх вірних!

Ірмос тріписнця передсвяття:

Тебе́, що не знала подру́жжя, Богоро́дицю, небе́сну Світли́цю, що зроди́ла Нача́льника спасі́ння на́шого, в піснях велича́ємо.

Сей первовхідний день Твого́, Христе́, всесла́вного і всесві́тлого преобра́ження звершу́ючи, піснями́ Тебе́ велича́ємо.

Добро́ю зміною зміни́вшись – Христо́вим преобра́женням, знайди́мо себе́ як світлоя́влених у добрих вчи́нках на́ших, його́ велича́ючи.

Стоячи́ напередо́дні сла́вного преобра́ження Госпо́днього, просві́тім духо́вно на́ші по́мисли, його́ велича́ючи.

Троїчний: Тебе́, Трої́цю й Оди́ницю, всемогу́тню су́щність, Отця́, і Си́на, і Ду́ха Свято́го, піснями́ велича́ємо.

Богородичний: Тебе́, Пресвяту́ю Богоро́дицю, ви́щу від ви́шніх полкі́в і єди́ну Чи́стую в усьо́му твори́нні, піснями́ велича́ємо.

Катавасія:

Тайний еси́, Богоро́дице, Рай – сад неза́йманий, що ви́ростив Христа́, Яки́м Хре́сне живоно́сне на землі насади́лося Дре́во. Тим-то ни́ні йому́, возно́симо́му, покло́няючись, Тебе́ велича́ємо.

Світильний освячення собору, глас 3. Под. Небо звіздами:

Хто не́бо шатро́м прека́сним розпросте́р, Той, зібравши вірних у дім Ті́ла Свого́, буду́є з них собо́р нетлі́нний.

Слава, і нині: передсвяття, глас і подібний той же:

Хто не́бо созда́в і зоря́м сві́тло дав, Той, днесь на го́ру Таво́р зійшо́вши, осві́тлює учні́в промі́нням Боже́ства́ Свого́.

НА ХВАЛИТНИХ шість стихир: три передсвяття і три освячення собору.

Стихири передсвяття, глас 1. Под. Небесних Чинов радованіє:

Всесвя́тому сла́вному преобра́женню * вихо́дячи назу́стріч у сього́днішній день, * Христа́ славосло́вимо, * що вогне́м Боже́ства́ преобразив на́шу приро́ду * і, як на Поча́тку, * зазорів нетлі́нням.

На святу́ го́ру прийді́те, зійдемо * і віро́ю у́зримо * Го́спода всесві́тле преобра́ження, * покло́няючись Йому́ ві́рно і промовля́ючи: * «Ти еси́ Бог наш єди́ний, що воплоти́вся * і обожив лю́дство!»

Се день передсвятко́вий, * по якому́ Христо́с преобража́ється, * і співприсутні́м з Ним Мойсе́ю й Іллі * та учня́м Його́ на горі́

Таворській * го́лос Боже́ственний промовляє: * «Се воісти́ну Син мій обраний!»

Стихири спомину освячення собору, глас 5. Под. Радуйся:

Радуйся, вірних соборе, * хра́мом Воскреслого Го́спода на́шого, * передсмаком Ра́ю, * наща́дків утве́рдженням, * Це́ркви обере́гом; * у ньо́му освячуємо́ся і будуємо́ся, * і вчимо́ся любви́ Божо́ї, * і возно́симо́ся од землі на не́бо; * похвало́ будівничих, * осе́рдя Таї́нственно́го, * сла́во новомучени́ків, * преподо́бних новозве́дена світли́це, * при́стане спасіння, * де Христо́с дару́є нам вели́ку ми́лість!

Радуйся, всенаро́дний соборе, * жерто́вно воздви́жений обра́зе є́дності, * церко́вної ра́дости знаме́ння; * возра́дувався украї́нський вірний лю́д твоє́му освя́ченню; * на́ша святи́не, * віри пере́мо́го, * на землі – не́бо, * зоре́ вірних; * вну́трішньої ски́нії зовні́шня сла́во, * Сокрове́нного прису́тності, * Бо́жий До́ме на тихих во́дах; * у то́бі з на́ми сослужа́ть Ангели; * ковче́гу спасіння, * де Христо́с дару́є нам вели́ку ми́лість!

Радуйся, велич-красо́ Боже́ственна, * тлі́нними рука́ми воздви́жена ро́бителе Не́тлінного, * ша́но Воскресіння, * наве́рнення відда́лених! * У то́бі життя́ з Бо́гом розцвіта́є * чу́дом духо́вного преобра́ження, * хра́ме первопресто́льний, * Ки́єва нова́ перли́но, * спра́глих душ наси́чення. * Днесь спомина́ючи твоє́ освя́чення * рука́ми патріа́ршими, * превозно́симо Небе́сного Будівни́чого * і поклоня́ємо́ся Зверши́телеві, * го́йно черпа́ючи вели́ку ми́лість.

Слава: глас той же, самогласний:

Обра́з і подо́ба Творця́ Безнача́льного, * лю́дина че́рез прича́стя Життя́ Боже́ственному * освячу́ється на хра́м Свято́го Ду́ха, що живе́ у нас. * Тож, ку́плені доро́гою ціно́ю, * прославля́ймо Бо́га і в тіла́х, і в ду́шах на́ших, * щоб святи́ня вну́трішня розцвіла́ і в зовні́шній * престо́л Богопрису́тності.

І нині: передсвяття:

Творце́м і Викона́вцем Зако́ну і Проро́ків * Тебе́, Хри́сте, у преобра́женні Твоє́му * засві́дчували, ба́чачи у хма́рі, * Мойсе́й Богови́дець та Ілля́, вогне́нний колі́сничник * і неопальний небопрохо́дець; * із ні́ми удосто́й просві́чення Тво́го і нас, Влади́ко, * щоб оспівува́ти Тебе́ пові́ки!

По Великому Славослов'ї:

Тропар освячення собору Воскресіння. Глас 4:

Як безцінну красу внутрішньої богообразної шкіни, * так зовнішню явив єси велич святого храму слави Твоєї, Господи. * Утверди його повік-віку * і приймай молитвами Богородиці наші блага, * що їх у ньому безнастанно Тобі приносимо, * всіх Життя і Воскресіння.

Слава, і нині: *передсвяття, глас той же:*

Христове преображення зустрічаймо, * світло торжествуючи у передсвятті, * і закличмо, вірні: * «Наблизився день Божественної веселости: * восходить на гору Таворську Владика * засяяти красою Свого Божества!»

Відпуст великий.

НА ЧАСАХ

На всіх: тропар освячення собору Воскресіння, також Слава: передсвяття, і нині: богородичний часу; кондаки – поперемінно: на 1-му і 6-му – освячення, на 3-му і на 9-му – передсвяття.

НА ЛІТУРГІЇ

НА ЗОБРАЖАЛЬНИХ ТРОПАРИ З 3-І І 6-І ПСЕНЬ КАНОНУ, ГЛАС 4:

У Царстві Твоім пом'яни нас, Господи, коли прийдеш у Царстві Твоім. Блаженні вбогі духом, бо їх є Царство Небесне.

Блаженні скорботні, бо вони утішені будуть.

Блаженні лагідні, бо вони успадкують землю.

Блаженні голодні і спрагли правди, бо вони наситяться.

Блаженні милостиві, бо вони помилювані будуть.

Владика всього творіння бачили в образі слуги, який Він прийняв; у ньому ж і Божества неприступне сяйво учням показав, наскільки вміщали вони зріти.

Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать.

На гору сходить Сонце слави – Христок, щоб заяснити і світило денне, яке світить з висоти, світлом Своім затьмарити; Його відблиском сяючи, днесь передсвяткуймо.

Блаженні миротворці, бо вони синами Божими назовуться.

Слова вічного життя сповняючи, представ Христок і, немов показуючи друзям, як Його вчинки розуміти, благоволив у Собі Отчій славі возсіяти.

Блаженні гнані правди ради, бо їх є Царство Небесне.

Немає храму, свідчить Богослов, у дванадцятиб্রамному Небесному Єрусалимі, бо Господь Бог Вседержитель – храм його і Ангець і Світильник.

Блаженні ви, коли зневажатимуть вас, і гнатимуть, і говоритимуть усяке лихе слово на вас неправдиво Мене ради.

Нехай же славу і відкритість майбутнього Міста спасенних являє у столиці нашої любозримий собор Христа Воскреслого, збираючи Йому всієї України славослов'я.

Радуйтеся і веселітеся, бо нагорода ваша велика на Небесах.

Як ріка води живої від престолу Бога й Агнця, кристалево чиста, так хай ллються у соборі піснеспіви і молитвослов'я дванадцятиплідного древа святкувань.

Слава, і нині: *богородичний*:

Боже́ственне оце́ і скрите́ від непосвячених та́їнство, Богому́дріі, Богома́тері, прийді́те, піснями прославимо, у Бога, зро́дженого Нею́, просячи спасіння.

По вході – тропар освячення собору Воскресіння. Глас 4:

Як безцінну красу́ внутрішньої богообразної скині́ї, * так зовнішню явив єси́ велич свято́го хра́му сла́ви Твоє́ї, Го́споди. * Утверди́ його́ повік-віку * і прийми́ моли́твами Богороди́ці на́ші блага́ння, * що їх у ньо́му безнаста́нно Тобі прино́симо, * всіх Життя́ і Воскресіння.

І тропар передсвяття, глас той же:

Христове́ преобра́ження зустрі́чаймо, * сві́тло торжеству́ючи у передсва́тті, * і закли́чмо, ві́рні: * «Набли́зився день Боже́ственной весе́лости: * восходи́ть на го́ру Таво́рську Влади́ка * зася́яти красо́ю Свого́ Боже́ства!»

Слава: *кондак освячення собору Воскресіння, глас 4. Под.* Явился єси:

Собори́ вірних ся́ють у соборі́ Воскресіння, * як многосві́тлі зорі́ на не́бі, * і моля́чись у ньо́му, визна́ють: * «Сей ді́м утверди́, Го́споди!»

І нині: кондак передсвяття, глас і подібний той же:

Днесь Боже́ственным преобра́женням * уся́ лю́дська приро́да вже ся́є боже́ственно, * в раді́сті визна́ючи: * «Преобража́ється Христо́с, що спаса́є все!»

Трисвяте. Прокімен, глас 4: До́мові Твоє́му подоба́є святи́сть, Го́споди, на мно́готу́ днів. (Пс 92:6)

Стих: Госпо́дь воцари́вся, в красу́ зодягну́вся. (Пс 92:1)

Апостол до Євреїв, зачало 307 (Єв 3:1-4).

Алилуя, глас 2: Підва́лини Йо́го на го́рах святи́х. (Пс 86:1)

Стих: Пресла́вне сказа́но було́ про тебе, гра́де Бо́жий. (Пс 86:3)

Євангеліє від Матея, зачало 67 (Мт 16:13-18).

Причасний: Го́споди, возлюбив я красу́ до́му Тво́го і місце оби́телі сла́ви Твоє́ї. (Пс 25:8) Алилуя тричі.

КОМЕНТАР

1. За структурну основу взято службу Оновлення храму Воскресіння Христового в день передсвяття Воздвиження св. Хреста (13 вересня ст. стилю) та службу передсвяття Успення Богородиці з пам'яттю перенесення священних мощей преподобного Теодосія Києво-Печерського (14 серпня ст. стилю). Обидві служби поліелейні, без Литії.

2. Всі тексти передсвяття Преображення наново перекладено з грецької з урахуванням традицій церковнослов'янського перекладу.

3. Зірочки у тих гімнографічних текстах (стихирах тощо), які належить співати на т. зв. подібні гласи, відповідають кількості зворотів у даному подібному згідно з традиційними Церковними Напівниками о. Ісидора Дольницького та Ігнатія Полотнюка

4. Перша стихира спомину освячення собору Воскресіння – на основі Йо 14:23. Також вона має зв'язок з раніше мною написаною службою українським новомученикам.

5. Друга стихира говорить про Дім Премудрости Божої - тема Прип 9:1-6 (третя паремія).

6. Третя стихира перегукується з Пс 83:2-3 і також має зв'язок зі службою новомученикам. Усі переклади стихів псалмів та алюзій на них узгоджено з новим перекладом групи «Трипісонець».

7. Наславник на «Господи, візав я» переспівує третій тропар 8-ї пісні Канону Пасхи. Цей тропар цитував у своїй проповіді під час торжественної Літургії з нагоди освячення собору Воскресіння 18 серпня 2013 року блаженніший Святослав.

8. Перша і третя паремії – такі самі, як у передсвяття Воздвиження з пам'яттю оновлення храму Воскресіння Христового (13 вересня). Другу паремію взято з книги Мудрости. Заголовки паремій дано за традицією церковнослов'янських Міней та Антологіонів.

9. Литію у двох вище згаданих випадках поєднання поліелейного свята з передсвяттям жодний теперішній устав не передбачає.

10. Наславник на стиховні великої вечірні – на основі Од 3:7-12 (пророцтво Філадельфійській Церкві).

11. Тропар освячення собору Воскресіння зроблено як парафразу – і на зразок – тропаря оновлення собору Воскресіння в Єрусалимі (передсвяття Преображення). Таким чином, тропарі відрізняються один від одного першими двома зворотами. Тропар оновлення собору Воскресіння:

Як небесної тверді величність, * так і земну явив еси красу святого храму слави Твоєї, Господи. * Утверди його повік-віку * і прийми молитвами Богородиці наші благання, * що їх у ньому безнастанно Тобі приносимо, * всіх Життя і Воскресіння.

Тропар освячення патріаршого собору Воскресіння:

Як безцінну красу внутрішньої богообразної шкіни, * так зовнішню явив еси велич святого храму слави Твоєї, Господи. * Утверди його повік-віку * і прийми молитвами Богородиці наші благання, * що їх у ньому безнастанно Тобі приносимо, * всіх Життя і Воскресіння.

Крім того, оцей початок нового тропаря про внутрішню богообразну шкіну є парафразою сьомого тропаря 2-ї пісні Великого Канону св. Андрея Критського.

12. Тут дано правильнішу, на мій погляд, назву «Повечер'я» замість помилкового «Повечір'я» – завдяки зауваженню д-ра Михайла Петровича. Адже йдеться про богослужіння *після вечері, а не після вечора.*

13. Кондак освячення київського собору також є парафразою кондака оновлення храму в Єрусалимі. Цей останній:

Небом многосвітлим Церква явилася, * всіх просвічуючи вірних. * Стоячи в ній, звиваємо: * «Сей дім утверди, Господи!»

Кондак київського собору:

Собори вірних сяють у соборі Воскресіння, * як многосвітлі зорі на небі, * і молячись у ньому, звивають: * «Сей дім утверди, Господи!»

14. Структура утрени: малої до канону, і великої від канону, взорується на службі оновлення храму Воскресіння в передсв. Воздвиження. Див Типик о. Ісидора Дольницького, укр. видання, Рим 1992, с. 117.

15. Перший тропар 1-ї пісні Канону освячення – на основі Еф 5:25-27.

16. Сідальний освячення після 3-ї пісні Канону взурується на сідальному оновлення храму в Єрусалимі. Цей останній:

Скинїю свідоцтва Бог об'явив і божественний Мойсей на землі спорудив, * і храм оновлює Соломон у жертвах; * ми ж, до Нового Єрусалиму з вірою лінуци, * принесімо, як Давід, богонатхненний спів Розп'ятому нас ради, * просячи прощення у всьому, в чому согрішили.

Сідальний освячення:

Скинїю свідоцтва Бог об'явив і божественний Мойсей на землі спорудив, * і храм оновлює Соломон у жертвах; * ми ж до Києва, як Нового Єрусалиму, нині лінуци, * принесімо, як Давід, богонатхненний спів Розп'ятому нас ради, * і вічної Його Пасхи вірно причастімся.

17. Тропарі 5-ї пісні канону освячення – на основі Еф 2:19-22.

18. Тропарі 6-ї пісні канону освячення – на основі Од 21:22 – 22:2.

19. Бористен (8 пісня) – прадавня назва Дніпра. Другий тропар 8-ї пісні канону освячення – на основі Пс 50:20.

20. Наславник на Хвалитних – на основі 1 Кор 6:19-20.